

ANTRIESIEMS „AUGIMO“ METAMS BAIGIANTIS

Atrodo, ką tik džiaugėmės įvairiaspalviais obuoliais (kas dar pamenat Rugsėjo pirmąją), o obelys šiandien jau nužydėjo ir vėl augins naujus vaisius. Dar vieni, jau antrieji mokslo metai baigiasi.

Įvertindamas praėjusius mokslo metus galėčiau taip apibendrinti: išaugom ir paaugom. Visom prasmėm – išaugom kaip organizacija (597 mokiniai iš 21 savivaldybės, jau 54 darbuotojai pedagogai), paaugome tiek ūgiu, tiek savo pasiekimais, kurie džiugina pozityviuosius ir kelia pavydą nedraugams. Jeigu manęs kas klaustų, kokie metai buvo, atsakysiu vienareikšmiškai – sunkūs metai, kai kuriom prasmėm net sunkesni už pirmuosius „ieškojimo“ metus. Dirbame labai daug, populiarius esame – vien šiais metais į 81 penktoką vietą pretendavo 330. Vaikai mokykloje jaučiasi gerai – „Saugios mokyklos“ tyrimas parodė, kad esame pirmose pozicijose tarp Kauno miesto ir rajono mokyklų. Tėvai labai rūpinasi savo vaikais ir ugdymo kokybe. Į statų kalną kopiname, tad tikrai nelengva ir sustoti nevalia. Baigiantis mokslo metams norėčiau pasidžiaugti tuo, ką nuveikėme, kad galėtume užmiršti buvusius sunkumus mūsų veiklos kelyje. Džiugu, kad pasiekėme vieną iš didžiausių šių metų organizacijos tikslų – akreditavome vidurinio ugdymo programą ir nuo naujų mokslo metų pradžios tampame ilgąją gimnaziją. Kartu su steigėju – Lietuvos sveikatos mokslų universitetu paruošėme ilgalaikę bendradarbiavimo strategiją, kuri tapo

Džiugas Grėbliūnas 10 klasių „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ laimėjo II vietą.

pagrindu priimant mūsų mokyklos veiklos strategiją iki 2020 m. Susitarėme dėl pagrindinių vertybių – garbės, sąžiningumo, atradimo džiaugsmu ir sveika gyvensena grįstos, teikiančios europinio lygio išsilavinimą ugdymo įstaigos kūrimo. Strategijoje aiškiai nubrėžėme tris pagrindines kryptis: biomedicinos ir biosocialiniai mokslai, daugiakalbystė ir sveika gyvensena. Darbo tikrai bus daug, jį turėsime padaryti patys. Talkininkų tikrai turėsime: mokiniai, jų tėvai, Universitetas, Prancūzijos ambasada. Mokyti mums sekasi gerai. Mokiniai džiaugiasi nuoširdžiu bendravimu ir bendradarbiavimu su mokytojais, vertiname tai, kad gerai mokyti mokykloje yra vertybė, džiugu, kad

padedame mokyti vieni kitiems. Sulaukėme, kad dalis vyresniųjų pradeda suprasti mokymosi, o ne mokymo reikšmę jų pažangos įsėmę kelyje. Motyvuojanti mokyti aplinka klasėje verčia pasitempti ir tuos, kurie į mokymąsi dar žiūri kaip į lengvą ir malonų laiko praleidimą mokykloje. Suprantame, kad dar kai ko nepadaro, dar neveikiame tyrėnčių stereotipų, kad mokykloje išmokyti kartu su visais negalime, tad reikia ieškoti pagalbos pas korepetitorius, kartu darydami „meškos paslaugą“ sau: patį darbingiausią laiką paverčiame prievartinu buvimu mokykloje, tikėdamiesi, kad po pamokų korepetitorius viską paprasčiausiai „idės į galvą“. Tad kviečiu visus

Užsienio reikalų ministerijos kartu su Lietuvos moksleivių sąjunga skelbto konkurso pagrindinį prizą už geriausią nuotrauką „Mes vieningi“ laimėjo LSMU vidurinės mokyklos Grėtės Pileičikaitės ir Rugilės Žekaitės (6d).

(tarp jų ir tėvelius) apie tai pagalvoti ir kartu ieškoti bendrų sprendimų, kurie duotų mums norimus rezultatus. Tai tik didintų mūsų visų pasitikėjimą vienu kitais ir prisidėtų prie pažangos siekimo. Atsivertę mūsų internetinės svetainės puslapio skiltį „Pasiekimai“ galime pasidžiaugti, kad esame matomi, girdimi ne tik Kaune, bet ir Lietuvoje. Šeši mūsų mokiniai dalyvavo respublikinėse dalykinėse olimpiadose (vienuoliktokė G. Šimaitytė – anglų kalbos, devintokas P. Valiukevičius, dešimtokas J. Kačerauskas, vienuoliktokas D. Afanasjevas – chemijos, dešimtokas D. Grėbliūnas – geografijos, abiturientas A. Rakulevičius – biologijos). Jau antrus metus mūsų vardas minimas ES jaunųjų mokslininkų konkurso nacionaliniame ture. Vienuoliktokė U. Žitkevičiūtė tapo šio prestižinio konkurso prizininke ir jau užsidirbo papildomus balus stojant į Lietuvos universitetus, devintokės G. Imbrasaitė ir A. Kriukelytė buvo apdovanotos padėkos raštu (tai puikus jaunųjų mokslininkų darbo įvertinimas, turint galvoje, kad varžėsi su abiturientais ir vienuoliktokais), dešimtokės R. Gaidamavičiūtė ir K. Tamušauskaitė jau antrus metus iš eilės tęsė savo darbą ir turi daug galimybių kitais metais pasirodyti geriau. Džiugu, kad prie šių mokinių pasiekimų daug prisidėjo ne tik mokytojai, bet ir LSMU ir kitų universitetų mokslininkai – konsultantai. Respublikiniame mokinių kūrybinių darbų konkurse „Fizikos bandymai aplink mus“ buvome pripažinti aktyviausia mokyklos komanda, dalykinuose konkursuose „Kengūra“ pelnėme įvairius diplomus, ne vienas iš mūsų tapo respublikinio edukacinio konkurso „Olympis 2015“ I-III laipsnio diplomų laimėtojais, respublikiniame

vertimų ir iliustracijų konkurse „Tavo žvilgsnis“ tapome laureatais, gerai pasirodėme respublikiniame informatikos ir informacinių technologijų konkurse „Bebras“. Šiais mokslo metais įsikūrusi Mokinių mokyklų bendrovė „ECO SOAP“ pripažinta geriausia Kauno mieste, tarptautiniame mokomųjų bendrovių konkurse – mugeje laimėjo ne vieną pirmąją vietą, o jų gaminamą produkciją – ekologišką muilą nusipirko Lietuvos Respublikos Ministras pirmininkas A. Butkevičius! Didžiuojamės, kad mūsų išminčių komanda Europos Parlamento informacinio biuro Lietuvoje organizuojamame konkurse „Euroscola“ užėmė I vietą ir iškovojo teisę spalio mėn. vykti į Europarlamentą dalyvauti debatuose. Šiais metais savo veiklą pradėjusio debatų klubo narys D. Jokubauskas respublikiniame viešojo kalbėjimo anglų kalbos konkurse „Public Speaking Competition“ užėmė antrąją vietą. Tai puikus kakt pradėjusio veikti debatų klubo ir jo vadovės LSMU Medicinos akademijos studentės, ne vieno pasaulinio debatų čempionato laimėtojos E. Kavoliūnaitės pasiekimas. O kiek dar laimėjimų įvairiuose Kauno miesto, respublikos konkursuose, konferencijose, renginiuose, festivaliuose. Didžiuojamės mūsų sportininkų pasiekimais. Lietuvos mokinių olimpinio festivalio merginų krepšinio finale tarp keturių geriausiųjų kausis mūsų mokyklos komanda (K. Tamušauskaitė, A. Pelegrimaitė, S. Visockaitė, G. Asipauskaitė, D. Senvaitytė, G. Bakaitė, M. Klivečkaitė, U. Česnulevičiūtė), puikiai tarpzoninėse festivalio varžybose pasirodė mūsų „Drasūs, stiprūs, vikrūs“ komanda, merginų lengvosios atletikos keturkovės komanda – jie visi tapo Kauno miesto varžybų nugalėtojais. ► 7 p.

Šeštokai tarptautiniame vaikų festivalyje Stambule.

BALANDŽIO 27-OJI – LIETUVOS MEDICINOS DARBUOTOJŲ DIENA

Salus aegroti – suprema lex (lot.)

Sergančiojo gerovė – aukščiausias įstatymas

Saugoti žmogaus gyvybę ir ją rūpintis – didžiulė atsakomybė ir pasiaukojimas. Tikriausiai, nėra daugiau tokios profesinės srities, kurios atstovai taip tiesiogiai būtų atsakingi už mūsų gyvenimą. Nuostabu, kad Lietuvos medicinos darbuotojų diena įtraukta į Atmintinų dienų sąrašą, nors ir visai neseniai, tik 2004 metais. Juk nuo seno gydytojai buvo labiausiai gerbiami žmonės bet kokioje visuomenėje. Nepaisant jos oficialaus pavadinimo, tai – ne tik Medikų diena,

tai – ir mūsų, pacientų šventė. Kur būtų žmonija šiandien, jeigu neatsirastų tų, kuriems kito likimas yra svarbesnis už savo paties, o artimo gerovė – aukščiau už bet kokius įstatymus? Gydytojo kelias – grįstas humanizmu, prasmingas ir be galo sunkus. Džiaugiamės ir nuoširdžiai dėkome mūsų medicinos darbuotojams už atsidavimą, kantrybę, valią ir ryžtą. Linkime neišieškoti visos savo sveikatos, besirūpinant kitų sveikata.

Beata Mongird

Mieli skaitytojai, sveikindamas visus medikus, noriu jums papasakoti, kodėl aš savojo pasirinkti šią profesiją. Kiekvienas žmogus turi savo profesiją, o mane jau nuo mažens traukia šeimos gydytojo specialybė. Kai buvau mažesnis, labai daug sirgdavau. Mama vesdavo mane pas šeimos gydytoją. Man patikdavo viskas: kaip gydytojai deda antspaudus, išrašo visokius lapelius, tikrina pulsą, plaučius. Apie jokią kitą specialybę net nesu pagalvojęs. Labai

gerbiu visus gydytojus, jie yra mano herojai. Tikiuosi, kad būsiu geras gydytojas ir padėsiu daugumai žmonių. Juk tai ir daro gydytojai – padeda žmonėms, kurie patys jau negali susitvarkyti su savo liga ar negalia. Aš nenoriu būti gydytoju dėl materialinės naudos – tai darbas, kuris mane domina ir kurį noriu dirbti užaugęs. Taigi sveikinu visus medicinos darbuotojus ir linkiu jiems sėkmės darbe. Aš pas Jus ateisiu.

Edas Kačerginskis, 5a

GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

Kada nusprendėte tapti gydytoju?

Būdamas 9–10 klasėje susipažinau su gydytoju odontologu, atvykusiu į mūsų mokyklą dirbti pagal paskyrimą. Sužavėjo jo profesinės ir žmogiškosios savybės.

Kokie trys įsimintiniausi dalykai iš studijų laikų?

Tuo metu vadina „mandatinę“ komisiją, studentų medijas ir diplomo įteikimas.

Kokių savybių pareikalauja gydytojo darbas?

Žinios, profesinė kompetencija ir didelis noras padėti žmonėms.

Kas linksmiausia Jūsų profesinėje praktikoje?

Linksmiausi dalykai susiję su

Dalius Sakavičius, LSMUL MA Veido ir žandikaulių klinikos gydytojas.

pacientų neteisingai tariamomis gydytojų pavardėmis ir jų „mitais“ apie būsimą gydymą (operacijas, manipuliacijas ir pan.).

Kas jums sunkiausia gydytojo darbe?

Sunkiausia suvokti, kad esi bėjęs padėti, ir apie tai pasakyti pacientui.

Ko palinkėtumėte dar tik besirenkantiems šį kelią?

Laiku suprasti, ar galėsite visą likusį gyvenimą susieti su pagalba kitiems. Ar sugebėsite tam paaukoti dalį savo šeimyninio gyvenimo, dalį savo laisvalaikio. Visiems linkiu stiprybės, pasišventimo, tapti gerais gydytojais.

Vytautas Sakavičius, 11b

AŠ TAIP PAT NORIU TAPTI MEDIKE

Kodėl pasirinkai mediko profesiją?

Mama: Mano mama buvo gydytoja akušerė-ginekologė. Nuo vaikystės mačiau, kiek daug laiko ji praleidžia ligoninėje, kokia yra rūpestinga, kaip pagarbiai su ja bendrauja kaimynai, pažįstami. Sužinojusi apie mano ketinimus studijuoti mediciną, ji bandė atkalbėti, sakydama, kad gal geriau rinktis architektūros studijas, kur yra žymiai mažiau streso. Siūlė rinktis ir tėčio profesiją – pedagogiką – turėti ilgas atostogas vasarą, visą laiką būti su jaunais žmonėmis. Aš užsispyriau ir būdama 16-os metų po pamokų pradėjau dirbti sanitarė laboratorijoje. Šveičiaų grindis, sienas, nešiojau mėginius, stebėjau, kaip imami ir atliekami tyrimai, kaip žmonėms atiduodami rezultatai ir stengiamasi išsiaiškinti, kokios jų blogos savijautos priežastys. Buvo įdomu. Studijuoti mediciną rinkausi žinodama, kas manęs laukia ir, jei dabar reikėtų rinktis iš naujo, elgčiausi taip pat.

Kokie įvykiai iš studijų laikų labiausiai įsiminė?

Abu: Studentų darbo stovyklos, medijas.

Mama: Be šių dviejų, man taip pat įspūdį paliko slaugytojų praktika Palangos ligoninės chirurginiame skyriuje, pirminė rezidentūra Šakiuose.

Tėtis: O man – dalyvavimas bei išvykos kartu su Universiteto dainų ir šokių ansambliu.

Kokių savybių reikia šiai profesijai?

Tėtis: Pirmiausiai – savo darbo supratimo ir žinojimo, ką darai, didelio dėmesingumo pacientams, mokėjimo dirbti kartu su kolegomis, pareigingumo. Kartais ir didelės ištvermės, ilgų ir sudėtingų operacijų metu.

Kas jums yra sunkiausia darbo metu?

Abu: Akimirka, kai supranti, kad niekuo nebegali padėti pacientui.

Ar sunku auginti tris vaikus, dirbant tokį darbą?

Mama: Vaikai man visada asocijavosi su džiaugsmu. Aš augau viena ir su dideliu pavydu žvelgdavau į tuos, kurie

Gydytojų Povilo ir Ritos Jakuškų šeima.

turėjo brolių ar seserį. Jau tada žinojau, kad turėsiu didelę šeimą ir, jei tam būtų trukdęs darbas, ji būčiau paaukojusi. Man labai pasisekė, nes palaikė vyras, daug padėjo tėvai. Mano tėtis, vos sulaukęs pensinio amžiaus, paliko darbą A. Stulginskio universitete ir ėmėsi anūkų auklėjimo.

Tėtis: Tris vaikus auginti nėra sunku. Jie vienas kitam padeda, savarankiškai sprendžia daugybę problemų, pyksta ir sugeba susitaikyti.

Abu: Vaikams tikrai pritrūksta individualaus daug dirbančių tėvų dėmesio. Mes dažnai nežinome, kokius namų darbus jiems uždavė, tačiau visą laisvalaikį leidžiame kartu.

Tėtis – dr. Povilas Jakuška, LSMUL Kauno Klinikos Širdies chirurgijos skyriaus vadovas.

Mama – Rita Jakuškienė, LSMUL Kauno Klinikos Naujagimių reanimacijos ir intensyvios terapijos skyriaus, Kūdikų vystymosi sutrikimų diagnostikos ir korekcijos sektoriaus vadovė.

Gabrielė Jakuškaitė, 11b

MEDIKO KARJERA

Sveiki, aš esu Saulius. Mano mama yra gydytoja, mano broliai mokosi Lietuvos sveikatos mokslų universitete. Ir žinot, vieną dieną susimąsčiau – o kodėl? Taigi, mane kamavo tas klausimas ir aš nusprendžiau apie tai paklausti savo mamos.

Mama, kodėl tu pasirinkai būtent mediko karjerą?

Tiesiog tokį pavyzdį paėmiau iš savo mamos. Vaikystėje „gydžiau“ visus savo žaisliukus, kiemo draugus, pasidarydavau popierinius dokumentus ir sakydavau lėlėms diagnozes. Mama dažnai parsinešdavo namo surašyti ligos istorijų, pasakodavo apie savo ligonius, švelniai juos vadino „ligonėliais“. Aš net neįsivaizdavau savęs kur nors kitur – ne medicinoje.

Ar tau patinka tavo darbas?

Kartais pavargstu, kartais susinervinu, kartais norisi daugiau poilsio, bet niekada nepyktu ant savo pacientų. Ir išdirbsi daugiau nei 20 metų operacinėje, aš dar jaunatviškai džiaugiuosi pergalėmis, dar manęs neįsuko darbo rutina.

Kaip galvoji, kodėl tokią karjerą pasirinko Marius su Viliumi (mano broliai)?

Turbūt fantazijos pritrūko, o gal nenorėjo nutraukti gydytojų grandinės šeimoje, juk mūsų giminėje jie jau 29-as ir 30-as medikai, – pajukavo ji, – o iš tikrųjų aš labai džiaugiuosi, kad neišgašdinau savo vaikų savo nemigo naktimis, budėjimais savaitgaliais, gal kiek per mažu dėmesiu. Daug medikų nelinki savo vaikams mediko duonos, o aš niekada nepeikiau savo darbo. Ir mano mama, jų močiutė, buvo tik eilinė gydytoja, be jokių titulų, bet tai Gydytoja iš didžiosios raidės, tokia, kurią jos pacientai per savo šventes sodindavo garbingiausioje stalo vietoje.

Kodėl tu pasirinkai būtent anesteziologo specialybę?

Mano specialybė tuo metu tikrai nebuvo populiari ir nebuvo žinoma. Atsimenu, kaip kieme nugirdau kaimynų po-

Gydytoja anesteziologė-reanimatologė Ina Ogenskienė.

kalbį: „Ta nauja kaimynė gydytoja? Ne, ji anesteziologė...“ O kaip tik nepavadina mūsų specialybės ligoniai! Juokingiausia turbūt buvo išgirsti, kad esu „antizoologė“. Iš tikro man labai patiko chirurgija, patiko darbas operacinėje, bet kai Universitete mokiausi šios disciplinos, supratau, kad sveriant 41 kg man neužteks jėgų tokiai profesijai. Anesteziologo tuo metu operacinėje ir aš net nepastebėdavau. Na, sėdi kažkas prie aparatų ir tyliai stebi viską. Nuobodu... Pasirinkau reanimatologo rezidentūrą, bet būtent ji prasidėjo nuo anesteziologinės praktikos. Ir aš supratau – tai man! Daug įtampos, atsakomybės, ekstremalumo. Darbas operacinėje, nors ir labai neįvertintas.

Ačiū, kad tiek daug papasakojai.

Saulius Ogenskis, 5a

ANTRIESIEMS „AUGIMO“ METAMS BAIGIANTIS

◀ 5 p.
Jau tampa tradicija, kad mūsų jaunieji krepšininkai niekam nesuteikia vilčių „Kauno miesto savivaldybės krepšinio taurės“ varžybose, gerai pasirodėme futbolo, teniso varžybose.
Šiais metais įsiveržėme į įvairių meno konkursų nugalėtojų gretas. Užsienio reikalų ministerijos kartu su Lietuvos moksleivių sąjunga (LMS) Nepriklausomybės 25-mečio proga skelbto konkurso pagrindinį prizą už geriausią nuotrauką „Mes vieningi“ – apsilankymą Europos Parlamente Strasbūre – laimėjo mūsų mokyklos mokinės G. Pileičikaitė ir R. Žekaitė. Malonu buvo išgirsti ministro L. Linkevičiaus pastebėjimą: „Visuose renginiuose mes pastebime LSMU mokyklos uniforma vilkinčius mokinius“. Jungtinis „Aušros“ gimnazijos ir mūsų mokyklos choras tarptautiniame Vienos jaunimo muzikos asamblėjos konkurse užėmė pirmąją vietą, jau du prancūziško teatro kolektyvai dalyvavo keturioliktajame

frankofoniškų teatrų trupių festivalyje „Premiers Rideaux“, kur mūsų šeštakai laimėjo kūrybiškiausios trupės nominaciją, o vyresnieji – „Už geriausią dramaturgiją“. Šiais metais išėjome į tarptautines erdves – mūsų šeštakai dalyvavo tarptautiniame festivalyje Turkijoje, iš kurio sugrįžo pilni įspūdžių.
Turime paminėti mūsų sparčiai tobulėjančias Robotikos būrelio komandas, kurios skina pergalės įvairiuose turnyruose, mūsų muzikos grupės papuošė ne tik mokyklos, bet ir miesto renginius, įvairiuose būreliuose mokiniai gilino savo gebėjimus ir kompetencijas.
Kuriame ir puoselėjame savo tradicijas. Mokyklos gyvenimo neįsivaizduosime be tradicinių mokyklos švenčių – Rugsėjo pirmosios, Mokytojų dienos, Šimtadienio, Paskutinio skambučio, Mokslo metų baigimo šventės. Šiais metais džiaugiamės bendruomenės renginiu „Kalėdos sušildo visus“, integruota rusų/vokečių/prancūzų kalbų pamoka – po-

piete „Dezemberträume“, „Мечты в декабре“, „Les rêves de décembre“, jau tradiciniu tampa mūsų organizuojamu tarptautiniu anglų kalbos konkursu „Per pasaulį daugiakalbiais batais“, visada šauniai ir iškilmingai minime svarbiausias valstybės šventes, startavo „Chorų karų“ projektas, sėkmingai prasidėjo ir, manau, tęsis projektas „Laisvi ir laimingi“, mokytojų, tėvų, Universiteto bendruomenę ir Prancūzijos ambasadą suburia frankofoniški renginiai. Prasidėjo projektas „Asmenybės ugdo asmenybes“ ir šiais metais ji vainikuos susitikimas – diskusija su Lietuvos ambasadoriumi UNESCO organizacijoje A. Gelūnu.
Šiais metais mūsų mokyklą baigs pirmoji abiturientų laida. Džiaugiamės ir didžiuojamės drašiais, motyvuotais ir kūrybingais mūsų abiturientais. Kiek džiaugsmo visai bendruomenei suteikė jų padovanota Šimtadienio šventė! Kiek jaunų žmonių talentų slypi! Ko vertas R. Lažauniko režisūros debiutas! Ne veltui renginio svečias

LSMU Senato pirmininkas, Medicinos akademijos kancleris, prof. habil. dr. V. Grabauskas po renginio žavėdamasis mokinių padovanota švente sakė, kad „kaip gerai būtų, kad tokie puikūs vaikai taptų LSMU studentais“. Labai norėtume, kad šie pranašiški profesoriaus žodžiai išsipildytų ir iš baigiančių penkiasdešimt septynių visi keturiasdešimt septyni, svajojantys būti mūsų universiteto studentais, Rugsėjo pirmąją žygiuotų po Universiteto vėliava. Tad linkime mūsų abiturientams sėkmingų valstybinių brandos egzaminų sesijos ir svajonių išsipildymo. Tikrai ne reitingų lentelės kalbės apie jų pasiekimus – būsimieji laimingi, jeigu jų gyvenimas bus šviesus ir laimingas.
Galėčiau vardinti ir vardinti mūsų pasiekimus, bet laikraščio puslapių nepakaktų. Tačiau bendras vardiklis yra vienas – tai mūsų mokytojų nuopelnas. Sąmoningai prie laimėjimų nėra šiaurės jų pavardžių. Nesinorėjo kurio nors vieno nepaminėti, nepastebėti. Džiugu, kad šiuos laimėjimus

pasiekė ne vienetai, o visa, sistemingai, kantriai, sunkiai dirbanti pedagogų bendruomenė. Juk kaip ir visos sėkmės, taip ir nesėkmės yra mūsų bendros pergalės ir pralaimėjimai. Dėkoju Jums visiems, mieli kolegos, už sėkmingą antrųjų mūsų veiklos metų darbą. Neslėpsiu – mūsų laukia dar nemažai iššūkių. Nors visi jau gyvename atostogų lūkesčiais (tikrai jų nusipelnėme), bet ne vieno galvoje jau tretieji mūsų veiklos metai. Turėsime įtvirtinti gimnazijos vardą kurdami naują ugdymo planą, susitarti, dėl ko nesusitarėme per praėjusius metus, dar daugiau dėmesio skirti pamokų kokybei ir efektyviai išnaudoti konsultacijų laiką, rasti naujų metodų taip greitai besikeičiančiame pasaulyje, kad mūsų mokiniai, jaunoji „Išpūdzio“ vaikų karta čia, mūsų mokykloje, rastų tai, kas juos padarys laimingus.
Būdami ir dirbdami kartu, drauge džiaugdamiesi ir kurdami, padėdami vieni kitiems. Suprasdami vieni kitus ir bendrai siekdami tikslo mes sukursime tokią mokyklą, kuria galės didžiuotis ne tik LSMU, bet ir visa Lietuva!

Arūnas Bučnys, Direktorius

BALANDŽIO 27-OJI – LIETUVOS MEDICINOS DARBUOTOJŲ DIENA

INTERVIU SU ŠEIMOS GYDYTOJA

Kodėl pasirinkote šią profesiją?

Šią profesiją pasirinkau todėl, kad vaikystėje turėjau labai gerą gydytojo pavyzdį. Tai buvo pagyvenęs, labai šiltai bendraujantis su žmonėmis, protingas kaimo gydytojas. Vieną žiemą užsižaidusi kieme su sniegu aš nušalau rankas. Mama nuvedė pas gydytoją, kuris labai švelniai, rūpestingai mane apžiūrėjo ir pagydė. Jaučiausi labai dėkinga šiam geram žmogui, todėl baigdama mokyklą jau tvirtai žinojau, kad noriu būti gydytoja ir padėti visiems sergantiems.

Ar Jums patinka ši profesija?

Taip, žinoma, nes kiekvieną dieną aš galiu padėti žmonėms gydydama jų ligas, nuramindama. Man patinka pacientų dėkinga šypsena, kai pasveiksta.

Koks pats įsimintiniausias įvykis, nutikęs Jums darbe?

Galvodama apie darbą visada prisimenu vieną įvykį. Lankant namuose naują mergaitę staiga sustojo jos kvėpavimas, mama iš

Šeimos gydytoja Lina Oliandrienė.

išgąščio nualpo ir aš likau viena. Mergytę pradėjau gaivinti ir vos tik jai atsigaivus kviečiau greitąją medicinos pagalbą. Viską spėjome laiku, mergytė išgyveno ir tai įvyko tik mano dėka. Man šis įvykis įsimintiniausias todėl, kad išgelbėjau mažo žmogelio gyvybę. Neseniai ją mačiau parduotuvėje su mama, jau dešimties metų. Ji man nusišypsojo, nors tikrai manęs nepažino. Bet jausmas buvo nepakartojamas.

Saulė Oliandraitė, 5a

LSMU MOKINIAI – GERI SPORTININKAI

Mūsų mokyklos mokiniai ne tik gabūs mokslui, bet ir geri sportininkai. Šiais mokslo metais 5–6 klasių mergaičių kvadrato komanda (mokyt. R. Ciegienė) Kauno moksleivių olimpinio festivalio varžybose laimėjo III vietą, berniukų futbolo komanda (mokyt. J. Barkauskas) bei šachmatininkų komanda (mokyt. R. Ciegienė) Kauno moksleivių olimpinio festivalio varžybose laimėjo antras vietas. Mokyklos mergaičių krepšinio komanda (mokyt. J. Barkauskas), laimėjusi Kauno miesto moksleivių olimpinio festivalio varžybose I vietą, atstovaus Kauno miestui Lietuvos moksleivių olimpinio festivalio varžybose.

5–6 klasių berniukų krepšinio komanda (mokyt. J. Barkauskas), Kauno vaikų krepšinio taurės varžybose žengė be pralaimėjimų ir apgynė čempionų titulą. Komanda „Drašūs, stiprūs, vikrūs“ (mokyt. R. Ciegienė), sėkmingai įveikusi pirmus du Kauno miesto mokinių olimpinio festivalio atrankos

Mergaičių krepšinio komanda (mokyt. J. Barkauskas), laimėjusi Kauno miesto mokinių olimpinio festivalio varžybose I vietą.

etapus, finalinėse varžybose laimėjo I vietą.

Mokyklos mergaičių komanda (mokyt. R. Ciegienė) Kauno moksleivių olimpinio festivalio lengvosios atletikos keturkovės varžybose laimėjo I vietą, atstovaus Kauno miestui Lietuvos moksleivių olimpinio festivalio varžybose.

Kauno miesto mokinių olimpinio festivalio teniso varžybose mokyklos komanda (mokyt. R. Ciegienė), laimėjo II vietą.

Džiaugiamės, kad mūsų mokiniai ne tik sportuoja, bet ir garsina mokyklos vardą.

Kūno kultūros mokytoja
Rasa Ciegienė

5–6 klasių berniukų krepšinio komanda (mokyt. J. Barkauskas), laimėjusi Kauno vaikų krepšinio taurės varžybose I vietą.

LSMU
mokykla

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto vidurinė mokykla, Sėdžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Korespondentai:
Domantė VAIŠVYLAITĖ,
Karolina ŠAPKAUSKAITĖ

Redaktoriai:
Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Jolita GRABLIAUSKAITĖ, fotografė

Leidybos skyrius:
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

OU`EST – CE QUE SIGNIFIE „APPRIVOISER“?

LSMU mokyklos „prancūzai“ nesitenkina vien kalbos mokymusi, jie aktyviai dalyvauja visose kultūrinėse veiklose, susijusiose su prancūzų kalba ir kultūra. Nors mūsų mokyklai dar tik dveji metai – mes jau antrus metus iš eilės dalyvaujame kasmetiniame prancūziškų teatro trupių gimnazistų festivalyje Premiers Rideaux, kuris tradiciškai vyksta Alytuje. Šiomet pasirodė net dvi LSMU trupės – vyresniųjų ir jaunesniųjų, kurie prancūzų kalbos mokosi pirmus metus. Vyresnieji išdrįso prisiliesti prie sunkios, jautrios, skaudžios tremties temos ir pa-

rodė spektaklį „Ce qu'ils n'ont pas pu nous prendre“ pagal R. Šepetys romaną „Tarp pilkų debesų“, mažieji labai savitai interpretavo klasikinį A. de Sent-Egziuperi „Mažąjį prinčą“. Festivalis baigėsi, bet mūsų kūrybinis gyvenimas tik įgauna pagreitį. Mes ir toliau rinksimės šeštadieniais, galvosime apie naujus pastatymus, džiaugsimės bendryste ir dalinsimės ja su naujais nariais, kuriuos pakviesime prisijungti naujaisiais mokslo metais. Prancūziškajai trupei svarbiausia – atviras ir nuoširdus žmonių bendravimas, jų susitikimas simbolinių

reikšmių ir vertybių sferoje. Atimk iš žmogaus kūrybą – jis atsidurs toje pačioje pirmykštėje būklėje. Teatro artistai tiki savimi. Šeštadieniais mokykloje jie gauna atsakymus į savo klausimus, jaučiasi kūrėjais. Teatre pajuntame savo kasdienybės vertę. Jis padeda rasti kasdienybės prasmę ir pasako, kad likimas kažką reiškia. Teatras pristabdo beprotišką gyvenimo tempą ir sutelkia dėmesį į pamirštas vertybes. Teatras ir yra tikrasis gyvenimas...

Prancūziškas iniciatyvas mokykloje kuruojanti Ingrida

IŠEINA PIRMOJI LSMU MOKYKLOS LAIDA

Mielieji,
Ar matot – saulė jums šypsosi?
Ar girdit – vėjo šnaresys vilioja?
Ar jaučiate – gyvenimas kaip niekad kviečia?
Ir lai paskutinieji mokyklos išbandymai – egzaminai – nesudaužo jūsų svajonių, nepakerpa sparnų, skrydžiui paruoštų.

Didžiausios sėkmės linki dvyliktokų auklėtojos Gitana ir Ingrida

Taip ilgai laukiau pabaigos, dabar pradeda atrodyti, kad tai spąstai. Nebenoriu išeiti, apsigalvoju... Leiskit dar pabūti čia ir pakvilioti neat-sakingai. /Kipras Maselis, 12b/

Svarbu progresuoti! „Laikas neteka niekada tuo pačiu ritmu. Laiko ritmas priklauso nuo mūsų pačių. Laikas visada gerbs ir palaikys tai, kas tvirta, bet pavers dulkėmis tai, kas netvirta“. Šito linkiu visiems, kurie dar pasilieka šioje mokykloje. /Lukas Kavoliūnas, 12b/

Nuostabiai dveji metai, praleisti nuoširdžių šypsenų ir pagalbos ranką visada ištiesiančių žmonių apsuptyje. Ši mokykla, jos mokytojai bei mokiniai man padėjo kopti ne tik į mokslo aukštumas, bet ir pasirinkti gyvenimo kelią. /Laura Merkevičiūtė, 12b/

... Atrodo tik ką susipažinome, o jau laikas išsiskirti. Sunku bus palikti už mokyklos sienų tuos prisiminimus, kurie kartais buvo liūdni, kartais linksmi. Ši mokykla man padėjo atrasti gyvenime pašaukimą. Dėkoju visam LSMU mokyklos personalui už įsimintinus dvejus metus. /Roberta Butkutė, 12b/

Per šiuos dvejus metus prasiplėtė akiratis ir pasaulio suvokimas. Susipažinau su daugybe įvairių, netradicinių asmenybių, su kuriais tikiuosi ir po mokyklos bendrauti. /Žymantė Grinevičiūtė, 12a/

Džiugu, kad baigiasi 12 mokslo metų, bet gaila palikti šaunius mokyklos draugus, puikius mokytojus, besišypsantią administraciją. /Augustas Janulevičius, 12a/

Mokykloje ne tik ruošiamės gyvenimui, ne tik mokomės, bet atrandame įvairių asmenybių, nuostabių žmonių, draugų visam gyvenimui. Aš tai atradau šioje mokykloje ir visada jai būsiu už tai dėkinga. /Kotryna Tamkutonytė, 12b/

Daugelis aplink sako, kad mes mokomės „kalėjime“. Taip, negaliu neigti, kartais ir pati taip pagalvoju, tačiau mokykloje kuriama atmosfera padeda suprasti – mokytis gali būti linksma. Visgi LSMU mokykla tapo mūsų antrais namais, be kurių negalime gyventi. /Karolina Kairytė, 12a/

Niekada nesigailėsiu savo sprendimo pakeisti mokyklą, nes čia susipažinau su be galo gera, nuoširdžiais žmonėmis, susiradau artimų draugų. Pirmą kartą tikybės pamokos buvo įdomios, linksmos, atviros. Mokytoją Randį prisiminsiu dar ilgai. Noriu padėkoti kiekvienam sutiktam žmogui, nes iš jo kažko išmokau. /Rugilė Šilkaitytė, 12a/

Atėjusi į šią mokyklą pirmiausia sutikau nuostabią klasės auklėtoją. Ji pozityvi, visada geros nuotaikos ir pasirengusi padėti. Visi man dėstantys mokytojai buvo draugiški, su humoro jausmu. Bet svarbiausia, sutikau draugus. /Paulina Šališkaitė, 12b/

Man žodis mokykla reiškia draugus, vieningą komandą. Komandą, kuri nepabūgo pirmoji praverti šios mokyklos duris, kūrė tradicijas. /Gabija Tamošiūnaitė, 12a/

Pasirinkimas keisti mokyklą likus dvejiems metams buvo sunkus ir prieštaringas. Nemažai žmonių tokio poelgio nesuprato, tačiau aš pamaniau, kad kartais netikėtiausi sprendimai nustebina. Ir buvau teisi. Šioje mokykloje susipažinau ne tik su įdomiais, protingais ir šiltais bendraamžiais, bet ir su nuostabiais, supratingais ir įvairiais klausimais bei keisčiausiomis temomis patarimų nestokojančiais mokytojais. Dar ilgai atmintyje išliks akimirkos, praleistos šioje tikrai unikaloje ir mokingoje nustebinti mokykloje. /Gytė Vilčinskaitė, 12a/

VEIKSMO SAVAITĖ BE PATYČIŲ

MUMS NE VIS TIEK

Kiekvienais metais gegužės mėnesį ypatingas dėmesys yra skiriamas vaikų saugumui, visoje šalyje organizuojamos akcijos „Smurtui prieš vaikus – ne“. Remiantis statistikos duomenimis, 2013 m. Lietuvoje buvo užfiksuoti 1454 atvejai, kai vaikai patyrė smurtą – fizinį, psichologinį/emocinį, seksualinį. Skaičiai yra dideli, tačiau ar visi atvejai yra užfiksuojami? Dažnai vaikas patiria smurtą artimoje aplinkoje, mokykloje ir nesikreipia pagalbos.

Mums įdomu, ar saugūs yra mokiniai LSMU mokykloje? Kas rūpinasi mokinių saugumu? Ir kaip galima padėti vaikui, kuris patyrė smurtą, jaučiasi nesaugus?

Atsakyti į šiuos klausimus prašome pagalbos mokiniui specialistų psi-

chologės Ingridos ir socialinės pedagogės Editos. „Mūsų mokykloje dauguma vaikų jaučiasi saugūs“, – teigia psichologė ir socialinė pedagogė ir savo atsakymą pagrindžia šiais mokslo metais atliktų tyrimų rezultatais. LSMU mokykloje buvo atliktas ne vienas mokinių saugumą matuojantis tyrimas. Pavyzdžiui, tyrimo „Saugi mokykla – saugus vaikas“ rezultatai parodė, kad dauguma vyresnių klasių mokinių tiek artimoje, tiek tolimesnėje mokyklos aplinkoje jaučiasi saugūs, pasitiki mokyklos personalu, noriai eina į mokyklą. Galime pasidžiaugti, kad iš 25 tyrimų dalyvavusių mokyklų esame tarp keturių saugiausių Kauno miesto ir rajono mokyklų. „Patyčių paplitimo mokykloje“ tyrimo rezultatai parodė, kad

dauguma mokinių turi ne vieną draugą klasėje. Mažai vaikų patiria fizinės ar psichologinės patyčias, o esant reikalui sulaukia pagalbos iš tėvų, mokytojų ar kitų mokyklos darbuotojų. Tačiau nerimą kelia tai, kad kai kurie vaikai, kilus sunkumams, kenčia tyloje, nesikreipia pagalbos. Nuolat atliekami klasių mikroklimato tyrimai aiškiau parodo, kuriems vaikams reikia pagalbos. Labai svarbu teikiant pagalbą bendradarbiauti su tėvais, klasės vadovais, mokytojais ir pagalbos mokiniui specialistais. Mokiniai žino, kad gali kreiptis pagalbos, bet ne visada išdrįsta, juk būti „skundikais“ negražu. Svarbi veikla yra mokinių švietimas. Todėl siekiant padidinti mokinių saugumą visus metus organizuojamos tikslinės klasių valandėlės, užsiėmimai patyčių, smurto prevencijos temomis, kurių metu su mokiniais aptariamos vaikų teisės, pareigos, dažniausiai pasitaikančios smurto rūšys, aiškinamasi, kaip išvengti netinkamo elgesio ir kur kreiptis pagalbos. Vaikams, kurie nukentė nuo smurto, patyčių, dažnai reikia ilgalaikės psichologinės ir socialinės pagalbos, kurią gali suteikti pagalbos mokiniui specialistės. Psichologė Ingrida ir Edita teigia, kad „svarbiausia netylėti ir kreiptis pagalbos į tą žmogų, kuriuo pasitikitė, galbūt tai jūsų draugai, tėvai, seneliai, mokytojai. Tik tada mokiniai gali sulaukti pagalbos ir jaustis saugūs.“

Soc. pedagogė Edita Vasiliauskaitė, psichologė Ingrida Pilkionienė

IŠEINA PIRMOJI LSMU MOKYKLOS LAIDA

◀ 8 p.
Per tuos dvejus metus labai pasikeitė požiūris į žmones, mokyklą, taip pat į save. Tai buvo puiki pradžia į savarankišką gyvenimą.
/Emilija Strumskytė, 12a/

Džiaugiuosi turėdama tokią nuostabią auklėtoją, galbūt todėl taip sunku palikti šią mokyklą.
/Rūta Vaicekuskaitė, 12b/

Iš tiesų, atėjus į šią mokyklą, mane labiausiai nustebino pati atmosfera. Kalbu ne apie kabinetus, koridorius, kabinetus, bet apie žmones, jų šilumą, supratingumą. Čia sutikau savo draugę ir net mirtelt nespėjau, kaip prabėgo metai kartu. Noriu padėkoti šiai mokyklai, kad mane šiltai priėmė, ir palinkėti, jog LSMU bendruomenė ir toliau išliktų tokia vieninga ir draugiška.
/Dominykas Stasiūnas, 12b/

Ačiū už suteiktas gyvenimo pamokas, sutiktus draugus, mokytojus, padėjusius pasirinkti, už gerai praleistą laiką, už sunkumus, kurie užgrūdino. /Agnė Zdanavičiūtė, 12b/

Palikdama seną mokyklą ir atverdam LSMU duris surizikavau, bet nesigailiu. Dar tokios jaukios, harmoniškos aplinkos nesu jautusi, tokios nuoširdžios, žmoniškos auklėtojos su žiburiu reikėtų paieškoti. Nors užsukau čia tik trumpam, prisiminsiu amžinai. /Ineta Skaringaitė, 12b/

Šios mokyklos dėka suradau vieną svarbiausių žmonių savo gyvenime. Žinau, mudviejų keliai ilgai nesiskirs.
/Domantė Vaišvilaitė, 12b/

Mūsų mokykla yra netradicinė. Visų pirma, mokytojų ir mokinių

santykiai yra be galo šilti. Mokyklos valdžia visuomet išklauso mokinių nuomonę ir stengiasi į ją atsižvelgti. Mūsų klasė turėjo pačią nuostabią auklėtoją, kuri gelbėjo įvairiose situacijose ir užstodavo mus, jei prisidirdavome. Su klase keliavome po Europą ir Lietuvą. Tikiu, kad šios mokyklos dėka kiekvienas iš mūsų pasieks savo tikslą.
/Rūta Žekevičiūtė, 12b/

Palikau gerus draugus, brangius mokytojus ir seną mokyklą. Atėjau į naujų kelių ieškančią LSMU mokyklą. Nors čia susidūrėme su įvairiais sunkumais, ieškojimų klystkeliais, tačiau aš čia suradau nuostabių mokytojų ir naujus draugus, be kurių, vargu, ar būčiau tapęs toks, koks dabar esu. Ši mokykla – geriausias mano pasirinkimas. /Karolis Pampikas, 12a/

Išmokau iš naujo pamilti žmones. Ši kelionė buvo nemenkas išbandymas. Per dvejus metus teko prisiminti viską, ko išmokė gyvenimas. Širdį skaudėjo arba ji džiaugėsi, rankos virpo nuo rašymo. Sopanti galva išmokė iš naujo pamilti lovą ir pietų miegą. Vėl atradau nakties magiją – kiek laiko teko mokyti. Tai buvo nuostabi ir mįslinga kelionė, momentais net pagalvoju, kad nenoriu palikti šios vietos. Negaliu pasakyti „laukiu“, bijau to, kas bus po mokyklos. Tik galiu padėkoti už stiprų finišą mokykloje. Nuoširdžiai ačiū. /Karolina Šapkauskaitė, 12a/

Šioje mokykloje gavau daug patirties, kuri tikrai man padės keliauti per gyvenimą. Už tai esu dėkinga visai mokyklos bendruomenei, ypač klasės draugams ir mokytojams. Šešypyras sakė, kad laimės be kančios priemonių nebūna. Taigi, tikiuosi, jog

sunkus mokymasis atneš laimę ateityje. /Simona Gaigalaitė, 12b/ Mokykla priverčia susidurti su egzistencine drama – pareigos šauksmas ir tinginystė tampa nesuderinami. Tad nusprendžiau nekeisti savo būdo – tiesiog pakeisti požiūrį į situaciją! Ir man... pavyko! /Oskaras Godvaišas, 12b/

Visus 12 metų bandėme aplenksti laiką – dar nebaigę mokslo metų, jau svajodavome apie ateinančius, kai būsimė vyresni. Šiandien mes jau vyriausi, turėtume džiaugtis, tiesa? Nesiskundžiame, kad peržengiame į naują, nepažįstamą suaugusio gyvenimą, bet būtent dabar, kai laiko esame nešami iš mokyklos suolo, mes taip nuoširdžiai trokstame, kad laikas aplenkėtų mus. /Laura Dobrovaitė, 12b/

Dveji metai prabėgo lyg ant sparnų. Tai buvo turtingi ir prasmingi metai, padėję man augti. Deja, trumpai. Likusiems linkiu toliau kurti tokią mokyklą, kurios niekada nesinorės palikti. /Laura Ramanauskaitė, 12b/

Dveji metai LSMU mokykloje – tai itin intymus laikotarpis mano gyvenime. Intymus tiek, kiek buvome atviri su draugais, bendraklasiais, mokytojais, kitais supančiais asmenimis ir asmenybėmis, mokyklos grindimis ir sienomis, palangėmis, klasės suolu, nedidele scena, instrumentų kambarėliu, tualetu, net šiuo tekstu. Visi šie elementai sudaro prisiminimus, kurie suformavo mane – laimingą žmogų. Čia aš sutikau nuostabių žmonių, sudėliojau prioritetus, įvertinau svajones, džiaugiausi atradimais ir pasiekimais, ieškojau paramos, gerbiau, dėkojau, atsiprašiau, mylėjau ir jaučiausi

mylimas. Čia galėjome būti atviri, todėl galėjau pažinti kitus, tokius, kokie jie yra, ir save, tokį, koks esu net slapčiausiuose sielos kampeliuose. Tai man labai intymu, todėl šie prisiminimai liks visam laikui artimi ir brangūs. Norėčiau pasidžiaugti likimu, kuris atsiuntė mums beribio gerumo nuostabią auklėtoją ir tarti ačiū visai mokyklos bendruomenei.
/Rokas Lažaunykas, 12b/

Anot Antuano de Sent Egziuperi, vaikystė yra didelė žemė, iš kurios mes visi kilę. Daugeliui tai asocijuojasi su kasdien trinamu mokyklos suolu, nenoromis atliekamais namų darbais. Bet mokykla ne tik švietimui skirta vieta. Čia kiekvienas išmoksta svarbiausių gyvenimo pamokų. Suvoke, kad kovoti už save, žinoti savo vertę, atrasti savo stipriasias puses yra lygiai taip pat svarbu, kaip perprasti molekulių sandarą ar žinoti rašinio struktūrą. Ir svarbiausia, įsitikinau, kad stebuklą pasaulyje nebūna. Laiminga pabaiga garantuota tiems, kurie per gyvenimą ėjo turėdami tikslą ir pakankamai ryžto savo siekiams įgyvendinti. /Indrė Dzinzinaitė, 12b/

Gyvenimas kaip šokoladinių saldainių dėžutė. Niekada nežinau, kokio skonio saldainį ištrauksiu. /Jaunė Razbadauskaitė, 12b/

Gyvenime svarbu dalyvauti, o ne laimėti. Kiekviena padaryta klaida – tai indėlis į pagrindinį gyvenimo laimėjimą. /Monika Matukaitytė, 12b/

LSMU mokykla padėjo ne tik atrasti naują šeimą, bet ir atrasti savo gyvenimo kelią, kuriuo reik žengti be abejonės, grauzaties. /Milda Dvareckytė, 12a/

Ateidama į LSMU mokyklą atsinešiau begalę vilčių ir lūkesčių. Labai džiaugiuosi, kad jie po truputį pildosi.
/Gabrielė, 12a/

Linkiu, kad šioje mokykloje būtų saldūs ne tik vaisiai, bet ir šaknys.
/Ugnė Kaunietytė, 12a/

Atėjome čia būdami tokie mažičiai, o dabar mes jau tokie dideli – mokykla mums padėjo užaugti ir dabar tarsi mama išleidžia į platų pasaulį.
/Roberta, 12a/

Ačiū Tau, mokykla, kad augini sparnus ir mus visus, kaip savo į gyvenimą išleidi. Mūs kelias bus sunkus, bet visuomet išsaugosim jausmus, tikrus ir nuoširdžius, priminsiančius linksmiausius LSMU metus. /Juratė Pakrosnytė, 12a/

Be Vikipedijos, kavos ir be puikių mokytojų šių dvejų metų turbūt būčiau neišgyvenęs. /Andrius Lu-gauskas, 12a/

Prieš 2 metus nusprendusi lankyti šią mokyklą, tikėjau ko kito – bijojau. Tačiau dabar, po tiek įspūdžių, galiu drąsiai pasakyti, kad čia sutikau daugybę nuostabių žmonių, kurie padėjo sukurti naują pasaulį, kurie padės man kurti geresnę ateitį.
/Greta J., 12a/

„Ačiū tau, mokykla, kad augini sparnus / ir mus visus, kaip savo, gyvenimą išleidi...“ – tai mano senosios mokyklos – Garliavos J. Lukšos gimnazijos – himno žodžiai. Būtent jais ir norėčiau padėkoti LSMU mokyklai, kuri per dvejus metus gal ir nespėjo tapti sava, tačiau mažą kertelę širdyje visada užims, nes būtent ji mus išleidžia į gyvenimą. /Rimgailė Raudžiūtė, 12a/